

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg ser på de to knaster som detaljer. Jeg ser også på dem som detaljer, som jeg er stensikker på at vi her i fællesskab i Folketinget kan finde en løsning på, hvis det er sådan, der også er en tilstrækkelig grad af fleksibilitet fra regeringens side i den sag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførrækken, og det er nu hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ikke har syntes, at det her lovforslag, som er fremsat her, var den optimale løsning, og vi har ikke tænkt os bare at sige ja, som det er fremlagt her. Men vi synes, der er mange positive elementer. Det er der slet ingen tvivl om.

Vi synes netop, at med hensyn til det forhold, som jo allerede har været diskuteret meget i dag her omkring de 200 m², har vi nu endelig fået slået helt fast, at Socialdemokratiet overhovedet ikke ønsker at tage hensyn til personalet. De synes, at minimumsstandarder simpelt hen er det, hvad der skal indføres i Danmark altså, at hvis man har nogle personaleforhold, hvor man kan få lov til at skifte tøj og måske have et lille skab, så er man godt tilfreds i Socialdemokratiet. Det synes vi ikke er godt nok.

Vi synes simpelt hen, at hvis der er nogle butikker, som vil gøre noget ekstra for at servicere deres personale, altså f.eks. lave et motionsrum eller give dem et spabad, eller hvad ved jeg, der kan være mange ting, man kunne ønske sig som personalefacilitet, hvorfor skal det så modregnes i butiksarealet? Der må vi jo bare sige, at vi er fuldstændig uenige med Socialdemokratiet i, at det her er noget, der egentlig faktisk – hvis det stod til dem – skulle pilles ud af loven, fordi vi nu gør noget ekstra for personalet.

Så er der det med: Hvor skal man placere butikkerne herne? Er det noget, Folketinget helt alene skal bestemme: om der må komme en IKEA, som jeg nævnte tidligere, i Kolding, eller om den skal ligge i Fredericia eller for den sags skyld Vejle? Jamen jeg mener egentlig, at den skal ligge dér, hvor den ligger optimalt trafikmæssigt, så folk kan komme til og fra den butik, som de nu vil besøge.

Er det så kun det, at man har et bycentrum i en by med over 40.000 indbyggere, der skal afgøre, om man kan komme i betragtning her? Der

mener jeg bare, man er forkert på den. Det skal selvfølgelig afgøres af et samarbejde mellem, man kan kalde det den butik, der ønsker at etablere sig, og så det byråd, der gerne vil have butikken.

Kl. 15.40

Med hensyn til afgrænsningen af de her varegrupper ved vi jo, når man spørger, hvad det egentlig er, der er i et byggemarked, hvad det er, der er i en tømmerhandel, at mange af de varegrupper jo lapper ind over hinanden. Der kan man ikke bare lige sige til byrådet: Nu skal I definere, hvad det er, der skal være i byggemarkedet her. Der er mange af de ting, der er gengangere, og derfor mener jeg også, der er nogle uklarheder i det forslag, som er lagt frem her, som vi bør have afklaret.

Vi kan jo også tage et eksempel ude fra den virkelige verden, f.eks. Kolding Kommune, der nu eksproprierer et byggemarked, fordi man skal have et nyt uddannelsessted, et universitet. 200 m længere fremme er der så en grund, hvor der har været en maskinhandler før i tiden. Så kan man sige, at de faktisk bliver tvunget til at skulle være der i første omgang, fordi nogle af de høje herrer måske synes, at de skal ligge der, men kommunen vil gerne have placeret dem et andet sted. Men er det optimalt for trafikken og for de trafikale forhold? Det er det selvfølgelig ikke. Igen kommer staten Danmark herovre fra København og tror, de ved bedst.

Men hvad med tæppehandlerne? Er det sådan, at vi i dag kun har nogle små tæppebutikker, hvor man handler med tæpper? Nej, det er selvfølgelig store arealer, man skal bruge, da det er lange ruller, da det er trucks, der skal bruges for at flytte tingene rundt. Det er ikke småbutikker.

Derfor må jeg sige, at den afgrænsning i forhold til særlig pladskrævende butikker er for streng på det område her. Jeg mener, at man der bør gå ind og realistisk se på, hvem det er, der skal afgøre, om der f.eks. ikke lige så godt kunne gælde det samme for byggemarkederne som for tømmerhandlerne, som handler med næsten de samme varer, og som selvfølgelig er særlig pladskrævende.

Vi ved også fra eksempler fra Aalborg, at hvis man nu vil til at placere f.eks. et BAUHAUS længere inde ved hovedindfaldsvejene, altså inde i selve centrum af Aalborg, er der da kæmpe trafikproblemer allerede i dag. Derfor er vi nødt til, som vi ser det fra Dansk Folkepartis side, at have tillid til, at byrådene – selvfølgelig i